

Wzorzec FCI nr 294 /27.01.2011/GB

OTTERHOUND

Wersja polska: luty 2011

Pochodzenie: Wielka Brytania.

Data publikacji obowiązującego wzorca: 13.10.2010

Użytkowość: Duży i silny pies gończy, używany początkowo do całodziennych polowań w wodzie, potrafi jednak także tropić galopując na stałym łądzie.

Klasyfikacja FCI: Grupa 6: Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne.

Sekcja 1.1. Duże psy gończe.
Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Ogólnie przyjęto, że otterhound pochodzi od psów francuskich kojarzonych z dawnymi liniami angielskich psów gończych. Ten łagodny pies odznacza się charakterystycznym, szczeniem, którym głosi, że znalazł swą ulubioną zdobycz – wydrę. Dzisiaj jednak nie jest już wykorzystywany w tej roli, gdyż na wydry już się nie poluje. Otterhound ma doskonały węch, po tropie wydry na łądzie może podążać nawet dwanaście godzin, a w wodzie potrafi podążać za nią przez pięć godzin. Jego cechy charakterystyczne to natłuszczony włos i palce połączone błoną pławną.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies dużych rozmiarów o prostych, nienagannie zbudowanych kończynach, szorstkim włosie, majestatycznej głowie, mocno zbudowanym tułowiu i luźnych chodach o długim wyroku. Szorstki włos z podszerstkiem i duże łapy stanowią jego główne cechy charakterystyczne. Ruch swobodny.

WAŻNE PROPORCJE: Odległość od wierzchołka nosa do stopu jest nieco mniejsza niż odległość od stopu do guza potylicznego.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Pies zrównoważony i miły. Jakiegokolwiek objawy agresji lub nerwowego zachowania powinny być surowo oceniane.

GŁOWA: Duża i wyrazista, o prostych liniach, raczej głęboka niż szeroka.

Wyraz miły i otwarty. Cała głowa, za wyjątkiem nosa, porośnięta twardym włosiem tworzącym niewielkie wąsy i brodę.

Mózgoczaszka:

Czaszka: Ładnie wysklepiona, nie ciężka, ani przesadnie duża, wznosi się od stopu do lekko zaznaczonego guza potylicznego. Człoło ani wypukłe ani pomarszczone.

Stop: wyraźny, ale nie przesadny.

Trzewioczaszka:

Nos: szeroki, o rozwartych nozdrzach.

Kufa: mocna i głęboka.

Wargi: obfite, ale nie przesadnie.

Uzębienie: szczęki duże i mocne; zęby dobrze osadzone, idealnie regularny zgryz nożycowy, to znaczy, że siekacze górne ściśle przykrywają siekacze dolne i osadzone są prostopadle w stosunku do szczęk.

Policzki: Suche

Oczy: Inteligentne; umiarkowanie zagłębione w oczodołach. Spojówka ledwie widoczna. Kolor oka i pigmentacja krawędzi powiek zmienia się zależnie od maści (u osobników błękitnych podpalanych oczy mogą być koloru orzechowego). Oczy żółte są niedopuszczalne.

Uszy: Stanowią cechę charakterystyczną rasy. Długie, wiszące, osadzone na wysokości kąta oka. Wyciągnięte ku przodowi z łatwością sięgają do czubka nosa. Są w charakterystyczny sposób sfaldowane, przednia krawędź zagina się lub podwija do wewnątrz, dając ciekawy efekt, przywodzący na myśl draperię. Tej charakterystycznej cechy nie wolno zaniedbywać. Ucho porośnięte włosiem tworzącym frędzle.

SZYJA: Długa, mocna, harmonijnie osadzona w łopatkach. Dopuszczalne jest lekkie podgardle.

TUŁÓW: Bardzo mocny.

Linia górna: Pozioma.

Grzbiet: Szeroki.

Lędźwie: Krótkie i mocne.

Klatka piersiowa: Głęboka, owalna o dobrze wysklepionych żebrach. Nie jest ani zbyt szeroka, ani zbyt wąska. Żebra skierowane ukośnie ku tyłowi, dają dużo miejsca dla serca i płuc.

OGON: Wysoko osadzony i noszony, kiedy pies ma napiętą uwagę lub w akcji.

Nigdy jednak nie jest zakręcony nad grzbietem. W spoczynku może być nisko noszony, zwisający. Gruby u nasady, zwężający się ku końcowi. Sięga do stawu skokowego. Noszony prosto lub lekko zakręcony. Włos na spodniej części ogona raczej dłuższy i bardziej obfity niż na części górnej.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Łopatka: sucha, ustawiona skośnie.

Przedramię: o mocnym kośćcu; proste od łokcia do podłoża.

Śródrezcza: mocne, lekko nachylone.

Łapy: duże, okrągłe, zwarte. Opuszki grube, prawidłowo ustawione; zwarte, ale mogą być dość szerokie. Błona pławna musi być widoczna.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: oglądane z dowolnej strony bardzo mocne i silnie umięśnione.

Widziane z tyłu nie są ani zbyt szeroko, ani zbyt wąsko ustawione. Kątowanie tylnych kończyn umiarkowane. W naturalnej postawie śródstopie ustawione pionowo.

Udo i podudzie: Silnie umięśnione.

Śródstopie: Staw skokowy niski, śródstopie nie wykręcone do wewnątrz ani na zewnątrz.

Łapy: Tylko trochę mniejsze od przednich. Duże, okrągłe, zwarte. Opuszki grube, prawidłowo ustawione; zwarte, ale mogą być dość szerokie. Błona pławna musi być widoczna.

CHODY: W stępie bardzo luźny i niezborny, bardzo szybko przechodzi w luźny, ale szybko przechodzi do luźnego, lecz swobodnego i aktywnego kłusa o długim wyroku. Galop płynny, o nadzwyczaj długich susach.

SZATA:

Sierść: Długości 4 do 8 cm, gęsta i szorstka, twarda i nieprzemakalna, ale nie „drutowata”. O nieporządnym wyglądzie. Bardziej miękka na głowie

i w dolnej partii kończyn. Wyraźnie widoczny podszerstek. Włos okrywowy i podszerstek lekko natłuszczone. Okrywa włosowa nie powinna być w jakiś specjalny sposób przygotowywana do wystawy, pies powinien być prezentowany w stanie naturalnym.

Umaszczenie: wszystkie maści występujące u psów gończych są dopuszczalne:

jednobarwne, piaskowe, szare, czerwone, pszeniczne, błękitne. Przy tych maściach mogą występować niewielkie białe znaczenia na głowie, przedpiersiu, łapach i na końcu ogona. Białe psy mogą mieć niewielkie znaczenia cytrynowe, błękitne lub borsucze. Czarne podpalane, błękitne podpalane, czarno-kremowe, czasami wątrobiane, wątrobiane z podpalaniem i białe z płowymi znaczeniami.

Umaszczenia niedopuszczalne: wątrobiane z białym, tułów biały z czarnymi lub płowymi wyraźnie odgraniczonymi łatami.

Pigmentacja powinna harmonizować z maścią chociaż nie musi być idealnie taka sama. Osobnik płowy może mieć nos i krawędzie powiek czekoladowe. Dopuszczalny jest także nos z niewielkimi plamkami różowymi.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: psy około 69 cm,
suki około 61 cm.

WADY: Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od ich stopnia oraz wpływu na zdrowie, sprawność i dobre samopoczucie psa.

WADY DYSKwalIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Psy posiadające wyraźne wady fizyczne lub zaburzenia charakteru powinny być dyskwalifikowane.

N.B. Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.